

St. Heribert-Gemeinden aus Kattowitz

Im Jahr 1982 wurden im Bistum Kattowitz von Bischof Heribert Bednorz die Heribert-Gemeinden in Wodzislawiu Slaskim und in Kattowitz-Zaleskiej Haldzie gegründet. Sie grüßen unsere Gemeinde ganz herzlich und senden die ersten Bilder ihrer Heribert-Gemeinde. 1998 überbrachte Kardinal Meissner der Gemeinde in Wodzislawiu persönlich die Heribert-Reliquien.

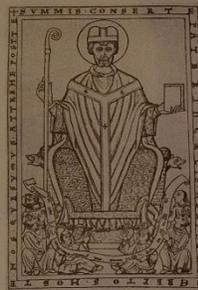
St. Heribert in Katowitz/Polen

**Die Kirche ist dem Heiligen Kreuz und St. Heribert geweiht.
Unter dem Kreuz sehen wir die Bildnisse von Papst
Johannes Paul II. und St. Heribert.**

Die Lebensgeschichte von St. Heribert auf Polnisch

Św. Heribert (970-1021)

Arcybiskup Kolonii, Kanclerz Italii, Arcykanclerz Niemiec

Urodził się ok. r. 970 w Wormacji (niem. Worms), w arystokratycznym rodzie niemieckim Rothenburger Grafenhouse. Był jednym z pięciu synów hrabiego Hugo von Worms i Tiedwidis.

Swoje staranne wykształcenie zawdzięczał dbałości rodzicielskiej o religijne wychowanie dzieci. Najpierw była to miejskowa szkoła katedralna stanowiąca novum na tle powszechnego wówczas szkolnictwa klasztornego, w której Heribert zdobył elementarną wiedzę z zakresu łaciny, czytania i początków gramatyki, rachunków, pisania i śpiewu kościelnego, a następnie z podstaw arytmetyki, geometrii, astronomii, geografii oraz muzyki.

Kontynuacja nauki miała miejsce w jednym z najznakomitszych ośrodków edukacyjnych X-wiecznej Europy - w Gorze koło Metz w Lotaryngii, gdzie w murach benedyktyńskiego klasztoru młody Heribert odczytał swoje powołanie kapłańskie.

Po ukończeniu studiów, jako dwudziestoletni młodzieniec, objął urząd proboszcza wormackiego, a następnie członka kapituły katedralnej. Miał w tym czasie zająć się kształceniem i wychowaniem 10-letniego władcy Ottona III, nad którym opiekę sprawował, aż do śmierci jego matki (15 czerwca 991). Wkrótce po powtórnej koronacji Ottona III, ciesząc się jego zaufaniem, objął w roku 994 funkcję kanclerza Italii.

Rok 995 przyniósł Herbertowi upragnione święcenia kapłańskie. Nie przerwały one służby na dworze cesarza, przeciwnie obowiązków przybyło, bo oto w r. 998 został mianowany kanclerzem dla całych Niemiec.

W następnym roku Heribert osiągnął najwyższą w swym życiu godność duszpasterską. Po śmierci arcybiskupa Kolonii Evergera, która nastąpiła w czerwcu 999 r., został jego następcą. Ceremonia objęcia stolicy kolońskiej przez Herberta miała miejsce zimą - w Wigilię Bożego Narodzenia (24.12.999). Insignia godności arcybiskupiej i palusz, otrzymany od papieża Sylwestra II, Heribert wysłał przed sobą do miasta, sam natomiast w skromnym stroju i boso wkroczył do katedry. Do końca życia Ottona III Heribert łączył swoje obowiązki arcybiskupa i kanclerza na dworze cesarza. Po jego śmierci w styczniu 1002 r. całkowicie poświęcił się służbie duszpasterskiej kolońskiego kościoła. Zapamiętano go jako zdyscyplinowanego wewnątrz, rozmodlonego kapłana, troskliwego orędownika ubogich, pielgrzyma przemierzającego swą diecezję, budowniczego kościołów, klasztorów, przytułków i szpitali.

W czasie jednej z licznych wizyt duszpasterskich, płynąc łodzią przez Ren, biskup Heribert rozchorował się i w wysokiej gorączce po kilku dniach zmarł. Zasnął w Panu 16 marca 1021 roku. Pochowano go w Deutz (dzisiaj: dzielnica Kolonii). Jego doczesne szczątki spoczywają w pięknym pozłacanym relikwiarzu, ufundowanym przez wiernych w kościele pw. Św. Herberta.

W 1227 r. papież Grzegorz IX włączył Herberta Arcybiskupa Kolonii do grona świętych.

Heribertdarstellung aus Katowice – Speisung der Armen

